

# РЕШЕНИЕ

№ 6712

гр. София, 11.11.2019 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,**  
в публично заседание на 24.10.2019 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Любка Петрова**

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7387** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от С. М., САЩ, чрез адв. Ф. Б. срещу Решение от 21.05.2019 г. на Председателя на Патентно ведомство на Република България, с което се отказва възстановяване на срока по чл. 72в, ал. 6 от ЗППМ за признаване действието на европейски патент № 1999767 с наименование СЪБИРАНЕ НА ЕНЕРГИЯ, на територията на Република България.

С жалбата се иска отмяната на акта и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне. Претендира разноси. В последното съдебно заседание се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и навежда допълнителни аргументи за нейната основателност. Представени са допълнително и писмени бележки.

Ответник по жалбата, чрез процесуални представители оспорва жалбата, като поддържа становище, че решението на председател на ПВ е правилно. Искане за отхвърляне на жалбата. В последното съдебно заседание се представлява, посочва, че не е положена дължимата грижа да се провери или използват и останалите възможни методи за уведомление на ПВ и представяне на пълномощно.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, прие от фактическа и правна страна следното.

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срок от заинтересовано лице, страна в административното производство, чиито права и интереси са засегнати от оспорвания акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт /чл. 49, изречение трето ЗПРПМ/. Спазени са формата и съдържанието, предписани в чл. 59, ал. 2 АПК.

Спазени са и процесуалноправните изисквания на закона, ответникът да разгледа постъпило до него искане по чл. 49 и да отговори в срока, определен в АПК.

Спорът между страните по същество се свежда до това посочените в молбата за възстановяване на пропуснатия срок обстоятелства, попадат ли в хипотезата на по чл. 49 ЗПРПМ, съответно дали са станали причина за пропускането на срока, или са непредвидими.

На 04.07.2018 г. в срока по чл. 72в, ал. 1 от ЗПРПМ от страна на представителя по индустриална собственост /ПИС/ на С. М., САЩ в Патентно ведомство е подадено искане рег. № 19672/04.07.2018г. за признаване действието на територията на България (валидизация) на Европейски патент № 1999767 с наименование „Събиране на енергия“. В искането е посочена изискваната информация - наименование и номер на патента, дата на европейския бюлетин, в който е съобщено за издаването на патента; номер на заявката, дата на публикация на заявката; всички данни за патентопридетеля. Платени са дължими държавни такси, което не се спори от страните и са приложени доказателства за това. Жалбоподателят не оспорва, че пълномощното на ПИС не е представено с искането за валидизация на ЕР № 1999767. За попълване на преписката е изпратено съобщение до адреса на ПИС Б. с указание за представяне на пълномощно в двумесечен срок от съобщението. Съобщението е получено на 24.07.2018г., следователно срокът, определен по този начин е изтичал на 25.09.2018г.

Пълномощното е изпратено на 21.09.2018г. от страна на ПИС до ПВ преди изтичане на крайния срок /установена практика от ПВ към дата на подаденото искане по чл. 72в от ЗПРПМ/, видно от разпечатка от електронната поща на лицето, неоспорена от ответника като доказателство по делото. Същото обаче не е получено изобщо на сървърите на ПВ по независещи от страна на изпращача причини. Поради това, административният орган изпраща съобщение, че не е възможно процесният патент ЕР 1999767 да има действие на територията на България /от 28.09.2018г./

Направена е проверка от страна на ПИС Б., с което е установено, че е бил налице технически проблем и поради срыв в системата и антиспам защитата на пощенските сървъри, които ползва, съобщението е блокирано и не е изпратено изобщо до ответника. Представени са и неоспорени от ответника писма, част от разменена кореспонденция между ПИС Б. и фирмата, поддържаща тези сървъри /ИКТ С. О./, от които са видни горните факти. Изпратено е в последствие на хартиен носител пълномощното, необходимо по преписката за валидизиране на патента.

Административният орган не отрича фактите, като в оспорваното решение сочи, че съобщение по електронна поща от 18,28 часа от адрес на ПИС на жалбоподателя е отхвърлено, поради антиспам защита, поради което не са стигнали до ПВ. На 19.12.2018 г., от страна на жалбоподателя е постъпила молба с посочване на причините за извънсрочното представяне на пълномощното към заявлението, като молителят изрично посочва, че от негова страна е положена дължимата грижа, вследствие възникнал не по негова вина технически проблем да е повторил действията си в максимално кратък срок. От страна на директор ЕЗИПД до административния орган е изпратен доклад за последваща проверка по обработване на

кореспонденция, съобразявайки се и с това, че последния ден за подаване на документи за искане на действие на територията на България за ЕР 1999767 е бил на 25.09.2018 г.

С оспорваното решение, административен орган не приема възраженията на жалбоподателя за изпълнено задължение по закон; не приема възражението, че техническият проблем е по независещи от жалбоподателя причини, като приема, че грижата на добър стопанин задължава който и да било да поддържа в изправност подобни комуникационни устройства. Аргумент за това, е че „подобни грешки са предвидими и отстраними“, както е посочено в решението. Ето защо, съобразявайки се с преклузията на сроковете по чл. 72в от ЗППМ, отказва да възстанови срока по тази разпоредба за валидизация на процесния патент.

Съгласно Насоките на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (относно марки) относно възстановяването на срокове, те указват, че в европейската практика за възстановяване на срокове) относимите обстоятелства може да включат и явна грешка на службата и последствията от нея.

Насоките указват още, че дори ако засегнатата страна не е положила цялото необходимо старание, явната грешка на Службата може да доведе до възстановяване на срока. Разбира се, насоките на Службата не са задължителни за административния орган и съда в настоящия случай, но не може да се отрече фактът, че правоприлагането трябва да е предвидимо и при сравними или сходни случаи е необходимо да се предприемат еднакви мерки. Това следва от аналогията на законовите изисквания за възстановяване на срокове по отношение на търговски марки и патенти, които принципно са едни и същи (чл. 48 от ЗМГО и чл. 49 от ЗППМ).

Също така, в Решение на Общия съд, втори състав, от 25.04.2012г., § 56 е прието, че степента на старание, която лицата трябва да са проявили, за да може да бъдат възстановени правата им, трябва да се преценява с оглед на всички релевантни обстоятелства, сред които в случая несъмнено е въпросната грешка и нейните последици.

Съдът намира за основателен и аргументът на жалбоподателите, че са създадени допълнителни затруднения в установяването на срива в системата, защото към онзи момент ответникът не е изпълнил свое задължение по закон, тъй като чл. 34 от ЗЕУ задължава администрацията да генерира и изпрати до подателя на електронно съобщение потвърждение за получаването на постъпилия входящ електронен документ. Вярно е, че в този случай електронното съобщение заедно с приложението към него изобщо не са достигнали до сървърите на административния орган, за да е възникнало това задължение. Но по принцип, въпреки че насърчава електронната комуникация със заявителите на марки и патенти, системата на ответника не разполага с възможност за потвърждение при получаване на електронно съобщение, поради което и жалбоподателят е останал в неведение до края на срока за изпращане, че неговото пълномощно не е достигнало до адресата си, за да положи дължимата грижа и да го изпрати повторно. В този смисъл, съобразяването на ответника с писмо на директор „ЕЗИПД“, дадено като становище по преписката, че е било възможно установяването на срива в системата би било основателно, само ако собствената система на ПВ е отговаряла към 2018г. на законовите условия за функционирането си и не е създавала препятствия за установяване на получаването на съобщения по

електронен път /нещо, което понастоящем е отстранено като проблем/.

Съдът намира жалбата за основателна и защото последиците от невъзстановяването на срока по чл. 72в, ал. 1 от ЗППМ водят до твърде строга санкция за искателя, а именно непризнаване действието на територията на България на процесния европейски патент, въпреки своевременно подаденото искане, заплатена държавна такса, изпратен в срок имейл с пълномощно и технически сриг в системата. Съдът не приема, че сригът или техническите ограничения, задействани от системата /без да са били под контрола на изпращача/ са част от обективната отговорност на добрия стопанин, което се цитира немотивирано и общо в обжалваното решение. В този смисъл, технически проблеми, за които изпращачът да отговаря биха били свързани изцяло с негови действия /напр. пропуснат срок, сбъркан електронен адрес, липса на прикачен файл към писмото и т.н./

Съдът възприема аргументите на жалбоподателя, изведени от решение на Общия съд от 09.05.2008г. по дело T 1465/07 г., касаещо приложението на чл. 122 от Европейската патентна конвенция, който регламентира възстановяване на права поради неспазване на срок (*restitutio in integrum*) и прилагането на член 108 от ЕПК (Европейската патентна конвенция) от 1973г. Във връзка с член 122 от ЕПК от 1973г., принципът на пропорционалност води до това, че тълкуването на тези разпоредби не трябва да налага средства, които не са подходящи, необходими или непропорционални по отношение на целта, а именно правна сигурност и правилно правораздаване чрез избягване на всякаква дискриминация или произволно третиране. Търси се балансът между правната сигурност и правилното правораздаване, от една страна и материалната справедливост, от друга страна. От това следва, че принципът на пропорционалност трябва винаги да се прилага във връзка с тълкуването на тези условия, които определят дали може да бъде допусната молба за възстановяване. Не е допустимо да се разглежда резултатът от процедурна нередност, като загуба на патент или заявка за патент, отделно във връзка с вида на процедурната нередност и да се допусне заявката поради сериозността на резултата и незначителната степен на нередност, въпреки че условията на чл. 122 на ЕПК не са изпълнени.

Това решение е относимо към настоящия случай, доколкото последиците от невъзстановяване на срока за представяне на доказателства водят до твърде строга санкция за притежателя на европейския патент, несъизмерима и непропорционална на причината, довела до пропускане на срока.

Съдът намира за крайна и необоснована мярката да се отхвърли искането на жалбоподателя, поради липсата на пълномощно, каквото очевидно е налице и не е оспорено от ответника.

Съдът е запознат със съдебна практика по приложението на чл. 72в, ал. 1 от ЗППМ, която не допуска изключения при нарушение на преклузивния срок и я споделя. Въпреки това законодателят е преценил, че житейските обстоятелства предполагат възможност да се възстанови срока, в извънредни случаи, като преценката е оставена на административния орган. И именно в този момент следва да се оцени пропорционалността на приложимата мярка. Повече от ясно е, че жалбоподателят като „добър стопанин“ не е използвал последния възможен ден. Бил е длъжен да предвиди сриг в собствената си система, но няма как да предвиди, че сървър, поддържани от трето лице ще създадат технически проблем, който да пречатства получаването на пълномощното и попълването на преписката. Именно това дава основание на съда да прецени, че е налице непредвидено обстоятелство. Тези

действия – правни и фактически, извършени от името на жалбоподателя, намират в логична последователна връзка, не се дължат на човешка грешка, поради което са от естество да не могат да бъдат предвидени, съответно избегнати. Налице са обстоятелства, стоящи извън волята на участниците в производството, а незабавното им отстраняване впоследствие е в противовес с използвания израз, че не е положена грижата на „добър стопанин“, възпроизведен в оспорваното решение.

Ето защо, настоящият съдебен състав намира, че следва да отмени оспорваното решение и да върне преписката на административния орган за извършване на дължимите правни действия, като органът следва да се съобрази и със заповед № 70/23.01.2019г., с която ответникът е изменил чл. 8. ал. 3 от „Инструкцията за разглеждане на искания за временна закрила на заявки за издаване на европейски патенти и искания за действие на територията на република България на издадени Европейски патенти“ като я е привел в съответствие с разпоредбата на чл. 30. ал. 2 от по-високия по степен нормативен акт - АПК.

По искането за присъждане на разноски на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът намира, че такива са доказани за платената ДТ в размер на 50 лева.

Водим от горното, съдът

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 21.05.2019 г. на Председателя на Патентно ведомство на Република България, с което се отказва възстановяване на срока по чл. 72в, ал. 6 от ЗППМ за признаване действието на европейски патент № 1999767 с наименование СЪБИРАНЕ НА ЕНЕРГИЯ, на територията на Република България, по жалба на С. М., САЩ, чрез адв. Ф. Б..

ВРЪЩА преписката на председателя на Патентно ведомство за произнасяне, при съобразяване с указанията на съда.

ОСЪЖДА Патентно ведомство да заплати на С. М., САЩ, чрез ПИС, адв. Ф. Б. сумата от 50 лева деловодни разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

#### СЪДИЯ: